

यथौदकैः पार्थिवतैजसैर्जनः कालेन ज्ञातो विकृतो विनश्यति ॥ ४२ ॥

यथानलो दारुषु भिन्न ईयते यथानिलो देहगतः पृथक् स्थितः ।

यथा नभः सर्वगतं न सज्जते तथा पुमान् सर्वगुणाश्रयः परः ॥ ४३ ॥

सुयज्ञो नन्वयं शेते मूढा यमनुशोचथ ।

यः श्रोता यो ऽनुवक्तेह स न दृश्येत कर्हिचित् ॥ ४४ ॥

न श्रोता नानुवक्तायं मुख्यो ऽप्यत्र महानसुः ।

यस्त्विहेन्द्रियवानात्मा स चान्यः प्राणदेहयोः ॥ ४५ ॥

भूतेन्द्रियमनोलिङ्गान् देहानुच्चावचान् विभुः ।

भजत्युत्सृजति क्षण्यस्तच्चापि स्वेन तेजसा ॥ ४६ ॥

यावद्विङ्गान्वितो ह्यात्मा तावत् कर्मनिबन्धनं ।

ततो विपर्ययः क्लेशो मायायोगो ऽनुवर्तते ॥ ४७ ॥

वितथो ऽभिनिवेशो ऽयं यदुणेष्वर्थदृग्बचः ।

यथा मनोरथः स्वप्नः सर्वमैन्द्रियकं मृषा ॥ ४८ ॥

अथ नित्यमनित्यं वा नेह शोचन्ति तद्विदः ।

नान्यथा शक्यते कर्तुं स्वभावः शोचतामिति ॥ ४९ ॥

लुब्धको विपिने कश्चित् पक्षिणां निर्मितो ऽन्तकः ।

वितत्य जालं विद्धे तत्र तत्र प्रलोभयन् ॥ ५० ॥

कुलिङ्गमिथुनं तत्र विचरत् समदृश्यत ।

तयोः कुलिङ्गी सहसा लुब्धकेन प्रलोभिता ॥ ५१ ॥

सासज्जत शिचस्तल्यां महिषी कालयन्त्रिता ।

कुलिङ्गस्तां तथापन्नां निरीक्ष्य भृशदुःखितः ।

स्नेहादकल्पः कृपणः कृपणां पर्यदेवयत् ॥ ५२ ॥